IRIMBERTUS ADMONTENSIS
Admont, um 1175
Seite 568
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Huius g̃ ꝓphe ūba. in udeis nunc luce clarius uident ēē completa. Hec ē illa fames. quā cōminatus ē eis dn̄s. p amos ꝓpham dicens. Ecce dies ueniunt. dicit dn̄s. et mittam famem in terram non famem panis neq; sitim aquę. sed audiendi ūbum dei. Quia apparuit in carne dn̄o. ipsum qui ē panis uitę. iudea fastidiendo contempsit. p dicationis ei pabulū superba reppulit. nunc eū gentilē ꝓplm. cui ipsa uitā quondā dedignata. societatē ei recipere spreuit. gratiā sui redemptoris pane celestis ubi reficit. ipsa periculosa famem patiendo media pit. quia adhuc legem carnalē tenens. p fidei suę merito exigentes. legis auctorem minime intelligit. Et licet ii ita famem patiant. ut esuriendo iustitiā hanc depelli desiderent. tamen ūbum uitę ii continentes. manes remanent. et eternę mortis in resipiscant periculum incident. Qualiter aut plebs iudaica dum superne refectionis abundantiā. quā filius dei illi p semetipsum impendere dignatus ē superba renuit. a bal mānis celestis mūę. animā necando iā dn̄i promeruit. subsequens uita patrem insinuat et ait. Et tamdiu inquit obsessa ē. donec uenundaret caput asini. l.xxx. argenteis. et quarta pars cadi stercoris columbarum. quinq; argenteis. Vtq; iusta iustissimi dei fuit p̃missio. ut ubiq; filiq; contemnentes. et seruos peccati se facientes. hac noxia depm̃ deberent obsidione. p quā mānis ea significari ualet excecatio. quia nimirū dū credere ueritati renuerē. cognitionē legis in ꝑpetuū amiserunt. Et dū de accepta lege glabant. ex ipsa scientię suę gla excecabant. Hec namq; obsidio diaboli erat. p quā ad illa quoq; deuoluti s̃ infelicitatē et dānā. quā sēptura in consequentib̄ mystica narratione explicat dicens. Donec uenundaret caput asini l.xxx. argenteis. Caput qd̄ corpori sup̃ eminet. superbia satis congrue intelligi ualet. Asinū aut sic p̃dicimus. stulticiā cadē congruentia intelligim̄. Recte aut ubi caput p superbia ponit. caput asini dr. quia nimirū tumor superbię. mirū ē stulticię. Et qd̄ hoc ita sit. concordat nobis beatus Gregorius ubi ait. Prima stulticia angli. sunt elatio mētis. Octoginta quinq; argenteos decē p̃cepta. et octo beatitudines mystico intellectu accipimus. qa nimirū denarius numerus octogenariū p fieri. dum p semetipsū octies multiplicatus fuit. Decē aut p̃cepta. p quę totum uetus testamētū comendat. et octo beatitudines. in quib̄ nouę legis qia constat. q̃ p ipsum filiū dei patē eū hominib̄ conuisantē data dinoscit. in dacius ꝓplis p illa stulticiā uendidit. qd̄ se superbe contra ipsum legis conditorē extulit. Vendidit dico decē p̃cepta. et octo beatitudines. qa superbā illa gloriatione q̃m in legalib̄ habebat ceremoniis sibimetipsi retinuit. et spiritale sensu quē in his requirere debuit. a se alienauit. et ob hoc dum nouę legis latorē. dn̄m nr̄m ih̄m xp̃m repulit. a qia octo beatitudinū p petuo se usq; in finē seli exclusit. Adhuc de infelici meretrice mo eę subiungit. Et quarta pars cadi stercoris columbarū quinq; argenteis. Quartā partē cadi intelligi potē consuetudo siue p seuerantia peccati. Semper unū cadus ē. mala uoluntas. sed s cadus delectatio. tertius cadus consensus. quartus operatio. siue ut diuinū male in olita consuetudo. Qd aut p stercora. in peccatę figurari possunt inquinamēta. Columbarū ū nomine quę aliq̃ndo et iam ponunt in malo. iudaicę plebis accepi ualet simplicitas quia habebat in bono. nam multiplici intentia malicię. ut bene ageret noluit intelligere. Iuā noxiā simplicitatē dn̄s in eis detestat. cum p ꝓpham loquitur. effiam columba seducta. quę ñ habet cor. Cuinq; aut argenteis. figurari possunt q̃nq; sensus hominis. Sic namq; iudeę mētes